

[Udenrigsministeren]

Ministerrådsmøde eller i øvrigt sidder i Danmarks ministerstol ved et Ministerrådsmøde. At der så ved denne specielle lejlighed har været tale om, at der også sad en dansk minister i kredsen af ministre, havde sine ganske særlige årsager. Det skal jeg ikke gå ind på her. Det er jo ikke noget, der kommer dette lovforslag ved.

Men jeg vil altså gerne understrege, at der ikke er tale om nogen principiel ændring, endstige om oprettelse af nogen stilling som statssekretær eller overdepartementschef med politiske beføjelser. Der er alene tale om en videreførelse af den forretningsgang, der allerede eksisterer i dag, hvorefter det er direktøren, der forestår koordinering og administrativ samordning inden for ministeriets og udetjenestens samlede område, og jeg tror også, at denne præcisering besvarer det spørgsmål, der blev stillet af hr. Emmert Andersen.

Det er en ordning, som jeg forstår. min forgænger fandt fungerede godt, og jeg kan sige, at mine erfaringer bekræfter dette.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Til udenrigsministerens svar vil jeg gerne sige: vil udenrigsministeren nævne mig et eneste tilfælde, hvor det tidligere har været sådan, at en embedsmand har siddet i formandsstolen og en dansk minister har siddet i delegationsstolen som menigt medlem? Jeg ved meget vel, at departementschefen af og til har ledet møder, men så har der ikke været danske ministre i lokalene. Jeg går ud fra, at vi ønsker, det er de folkevalgte, der skal repræsentere Danmark, når de er til stede i lokalene.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg ved ikke, hvor hr. Bjørn Westh vil hen med det spørgsmål, men jeg skal da gerne prøve at besvare det, for hr. Bjørn Westh gør jo selv meget loyalt opmærksom på, hvad der har været situationen i mange tilfælde: at det er en dansk embedsmand, der sidder i en dansk ministerstol ved et eller andet EF-Ministerrådsmøde. Ved dette møde skulle man altså, fordi vi nu havde formandskabet, stille med to ministre, én, der var formand, og én, der sad som dansk minister nede langs ræk-

ken, og da fandt man altså, at det var mest praktisk at lade den ene erstatte af en embedsmand. Men hvad kommer det egentlig dette lovforslag ved?

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det er kun en kort bemærkning om det med fleksibiliteten. Jeg vil spørge udenrigsministeren – og det er et spørgsmål, som går på noget rent oplysningsmæssigt – om der er noget til hinder for, at man i udenrigsministeriet, selv om man opdeler det i et udenrigsøkonomisk og et udenrigspolitisk afsnit, har en fælles personalepulje. Jeg har i hvert fald ladet mig fortælle, at arbejds- og socialministeriet ansætter folk i de to ministerier og har denne personalemæssige fleksibilitet. Jeg kan ikke se, at det, at man udskiller funktionerne på ministerplan, behøver at få konsekvenser personalemæssigt. Man kan godt ansættes i det samlede udenrigsministerium, så vidt jeg er orienteret, men det vil jeg gerne have oplyst.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Det kan vel ikke undre udenrigsministeren, at det interesserer os, om det er en skjult statssekretærordning, man er ved at gennemføre. Det har da i hvert fald været en stor del af den offentlige debat. Her har vi altså oplevet et tilfælde, hvor en embedsmand faktisk er blevet sat til at være statssekretær, så udenrigsministeriets embedsmænd i og for sig i udlandet må blive opfattet som værende chef for eller leder af et dansk ressortministerium. Det er da rigtigt, at vi skulle stille med to ministre i det tilfælde. Vi har dog kunnet klare den opgave i mange andre Rådsmøder med en minister i formandsstolen og en embedsmand i den danske ministerdelegationsstol. Jeg mener stadig væk, at det er meget usædvanligt, og regeringen må have haft ganske specielle grunde til dette. Men det principielle i det er altså: var det begyndelsen til en statssekretærordning, som udenrigsministeriet sidder på, mens man desavouerer de fagministre, der i øvrigt er i regeringen?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):